

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlg
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

De renunciatione immunitatis & priuilegij de non arrestando. Caput 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

loci homines non vtuntur arresto, neque promissit soluere in patria arresti, sed tamen illic reperitur, ytrum nihilominus arrestari possit? existimo quod sic, si vel tempus solutionis elapsum, vel in mora periculū sit, vt latē superius dictum fuit: quia adhuc verum est dicere, quod statutum & consuetudo loci iudicij seruari debet in istiusmodi. l. 3. in fin. ff. de testib.
3 l. cum clericis. C. de episc. & cler. & in his quæ ad ordinationem iudiciorum pertinent forēs ligantur statutis loci vbi cōueniuntur. l. al. & alij ad d. l. cunctos populos. C. de summa trinit. & fide cathol.

De renunciatione immunitatis & priuilegij, de non arrestando. Cap. 12.

ARGUMENTA.

Renūciatio immunitatis nundinarū an valeat. n. 1.

Nundinæ publicæ fauorem continent. nu. 2.

Renūciatio feriarum an subsistat. nu. 3.

Argumentum bonum est à Lege ad Pactum. nu. 4.

Princeps sua lege immunitati ecclesiæ non preiudicat. nu. 5.

Debitor an in ecclesiā capi possit. nu. 6.

ILLVD autem queri potest, an ne debitor immunitati huic temporis aut loci, renūciare possit? Sanè ad tempus quod attinet, non dubium est quin immunitati nundinarum renūciare possit: quia licet fauorem publicum habeant nundinæ, scilicet, vt hinc inde merces in ditionem vel ciuitatem, quibus illa eget, inuehantur; principaliter tamen de priuatorum commodo agitur, & sic regula commu-

communi stādum est, quæ habet, Quod quoties priuato fauore lex aliquid principaliter introducit, licet secundario publicam causam annexam habeat, renunciari huic fauori posse. Docto. ad l. ius publicum. ff. de pact. Alciat. num. 33. & alij, ad l. penult. C. de pact. Bart. ad l. vniuersi. num. 2. C. de legat. libro 10. modò tamen renunciatio ista specialis sit & expressa, l. 1. & ibi Roma. & alij, ff. si quis in ius voc. Vnde grauitè peccare videntur nonnulli temporis nostri pragmatici, qui generalem renunciationem sufficere arbitrantur, sicut omnia incocto & indigesto stomacho accipere solent. Bonus autem Iudex, facile animaduertet ex verbis fusè vel strictè prolati, quatenus renuntiatio sese extendat, & an ad nundinarum libertatem sese porrigat. Quod si certo in loco, feriarum in honorem diuini numinis introductarum, is honor, & ea religio fuerit, vt in illis ipsis, omnino sistere debitorem non liceat; existimauero renunciationi locum non esse, iuxta vulgatam regulam, quod feriis in honorem Dei constitutis, renunciare non licet. glo. ad cap. si feriat. de fer. l. fin. C. illo tit. Iason ad l. 1. nu. 4. ff. eo. Sic etiam nemo consentire posset (ni fallor) vt in loco sacro capi posset. Iniuria quippe fit Deo & Sanctis quando in ecclesia Dei & Sanctorum talia aguntur. cap. frater. cap. miror. 17. quest. 4. & alias qui in loco sacro vel monasterio existit, pacto eiusmodi suo immunitati monasterij præiudicaret. Et licet ius monasterij pro futuro tē-

L ij pore

pore nō tolleret, esset tñ pleni res mali exēpli,
 neq; posset debitor renunciare favori suo, mi-
 xto cū favore alterius. Paul. Parisius conf. 73.
 nu. 41. & 42. lib. j. & in venerabilib. istis locis,
 cū pace & quiete, vota cōuenit celebrari. l. de-
 nunciamus. C. de his qui ad ecclesi. confug. a-
 deo vt in prēiudiciū illius, principes secula-
 res disponere non possent. c. ecclesiæ. de con-
 stitu. Anfrer. decis. Tholos. q. 422. Quod verò
 4 lege aut statuto fieri non potest, pacto quoq;
 fieri nequit. l. fina. C. de reb. alien. non alien. l.
 fi. C. de fideiuss. quia pactum, lex, & statutum,
 æquiparantur. c. sacrosancta. c. Massana. de e-
 lect. & maior est potestas legis, quàm hominis
 qui legi subest, vt ait Præses ad locum, à pacto
 ad legem. Caterū hic paulò altius insistēdum
 est; Sunt qui existimant, quod si teneat resti-
 tuere rem aliquam, & ad ecclesiam cōfugero,
 nihil mihi immunitas prodest. l. 1. C. de his
 qui ad ecclesi. confug. ibi; *Nec ante suscipian-
 tur, quam debita vniuersa reddiderunt.* Et quā-
 uis textus ille loquatur de seruis, idem tamen
 iuris esse in liberis hominibus, concludit Azo
 in summa ibi: quia debitor tributorū, pro de-
 bito in ecclesia capi, & ab ea extrahi potest, l.
 nemo. C. de exact. tribut. lib. 10. quippe quod
 fiscalium ratio, & militibus, & priuatis, & ip-
 sis quoque templis, & vniuersæ denique Rei-
 publicæ, utilis atque necessaria est. Authen. de
 mandatis princip. §. publicorum. col. 3. Ol-
 drad. conf. 54. incip. Aufugiens. Nam alias si
 cum ego rem meam tibi commodarē, vel mu-

tuo cen-

tuo centum numerarem, vel merces vendere, tu ad ecclesiam confugeres, & res meas consumeres, daretur tibi occasio delinquendi contra l. cōuenire. ff. de pact. dotalib. & immunitas ecclesiæ quæ ad vitæ & membrorum conseruationem est concessa, ius pecuniarum, vel bursale partis lædere nō debet. l. 2. C. de in ius voc. c. de raptoribus. 36. q. 1. Ideoque prouisio extrahendi, concessa fuit à Senatu Burdegalensi, cuidam mercatori, cōtra suum Institorem, teste Boerio, q. 2 15. incip. Incarceratus. & Rebuff. ad ord. reg. tomo 2. tit. de immun. eccles. gl. 2. nu. 2. Alij verò contrà dicunt, quod Imperator nō potuit per suū ius nouissimū præiudicare immunitati ecclesiæ, à lege concessæ, cū istud priuilegium sit datum nō subdito, iuxta ea quæ not. in c. nouit. de iudic. tum etiam canō generaliter loquitur. d. ca. miror. & immunitas ista ex iure diuino profluxit. cap. 2. libro 3. Regum.

Alij verò opinātur, quod inspecto iure cōmuni, debitor non potest in ecclesia capi, nec inde extrahi, l. præsent. C. de his qui ad eccles. confug. quia liber homo de iure nō potest capi pro debito, nisi sit ad hoc expressè obligatus. l. ob æs. C. de act. & oblig. c. lator. de pign. Imò nec extra ecclesiam caperetur, si bonis cedere velit. l. 1. C. qui bo. ced. pos. inspecto tamē iure municipali, secūdum quod, capitur quis pro debito, ab ecclesia extrahi posset, cū persona per ius municipale sit affecta, ne creditor defraudetur re sua, vel sibi debita. Ego verò

L iij

existi-

De Jure Sistendi.

existimo opinionem hanc, quod renunciare
nō liceat, esse verissimam, & reliquas esse fal-
sas. Nam præterquā quod alias semper in du-
bio fauendum est ecclesiæ, & eius immunita-
ti. d. l. præsentī, nusquam tamē cautum est, in
hac specie, ecclesiarum immunitatē non pro-
desse his, qui ad eas confugiunt: & ideo regulę
standum esse respondēt Abbas in c. inter alia.
nu. 22. de immu. eccle. per text. in d. l. præsen-
ti. Roderi. ad l. 2. de los gouiernos. q. 5. Didac.
Couuar. lib. 2. variar. resol. c. vlt. num. 14. verū
sed profecto, etiam si debitor sit obnoxius pu-
blicis tributis. Cyn. ad d. l. præsentī. quia no-
uellæ Cæsarum Constitutiones, tanquam iuri
Pontificiæ in hac re contrariæ, non sunt reci-
piendæ. Posset tamen fortassis, inquit Didac.
hoc admitti in mercatoribus & campforibus,
qui maximo Reipublicæ dispendio, ex pecu-
niis & rebus alienis, dum negotiationē qua-
stuariam exercent, operam vsuris & fauorib.
strennuē dantes, lautē & opiparē viuētes, &
decoctores tādē versuram faciunt, & ad ec-
clesiā fugientes, creditores omnes miserē fal-
lunt; quod quidem grauissimum crimē est, &
ob id hi famosi latrones appellantur. Sed, in-
quit, an iustē fiat, aliorum iudicium esto, quā-
uis id iure fieri posse, existimet Boer. d. decisi.
215. nu. 7. quo in loco plura de his mercatori-
bus tradidit. Addit præterea Couuarruias, in
supremo Prætorio Hispaniarum Regis Prin-
cipis nostri, rescriptum fuisse ecclesiasticis Iu-
dicibus, vt præstita per Iudicem secularē cau-
tione,

tione, de non puniendis criminaliter debitoribus, ipsos debitores quoscunque ab ecclesiis abduceret, & eorum bona, si quæ in ecclesiam attulissent, auferrent. Sanè mores nostri ostendunt, decoctores ad ecclesiam, & monasteria confugientes, abstrahi non posse. Ex quibus omnibus, etiam existimo, huic iuri debitorem renunciare non posse, quod ad diuini numinis venerationem est introductum.

Renunciatio immunitatis, an porrigatur ad heredem debitoris.

Caput 13.

ARGUMENTA.

Heres eius qui personam suam obligauit, an capi possit. num. 1.

Privilegium personale aut pactum, personam non egre ditur. nu. 2.

Heres compelli potest ad omne id, ad quod compelli poterat defunctus. nu. 3.

Instrumentum publicum meretur executionem contra heredem. num. 4.

Quilibet in contrahendo aut renunciando, presumitur se conformare legibus vel statutis patriis. n. 5.

Renunciatio immunitatis quid tacite in se contineat. numero 6.

Heres utrum arrestari possit, antequam ipse fides aliqua de debito facta sit. nu. 7.

Heredem debitoris sui qui arrestat, probare debet eum heredem esse. nu. 8.

PORRO autem cum eadem sit persona heredis & defuncti, iuris potestate & fi-

L iij

ctione;